

الکبریا

== ویژه نامه اربعین == سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین (ع)

== هفته نامه افق حوزه == شماره سوم

== دوشنبه == ۲۲ مرداد ۱۴۰۳ = ۷ صفر ۱۴۴۶ = ۵ اوت ۲۰۲۴

بازخوانی ابعاد گوناگون

حماسه اربعین

دریانات امام خامنه‌ای

تا که نامت می‌بریم از دیده آب آید بیرون! ما هر روز، جرعه جرعه زیارت عاشورا می‌نوشیم و سر سفره توسل، ولایت را لقمه لقمه در دهان کودکانمان می‌گذاریم. غذای روح ما از عطای توست، یا اباعبدالله! الحمدلله که در این خشک‌سالی دل و قحطی عشق، نهم باران اشک، غنیمتی است که رواق چشمان ما را آینه‌کاری می‌کند. از خدا می‌خواهیم که ما را به چشمه کربلا و نهر علقمه تشنه‌تر سازد. امروزه بر سر در دل‌های ما پرچمی نصب شده که بر آن نوشته است: «السلام علیک یا اباعبدالله»، ما به این پرچم عشق می‌ورزیم و زیر این علم بلند عاشورایی سینه می‌زنیم و ترویج خوبی‌ها و مبارزه با مفاسد را برای خود یک وظیفه می‌دانیم.

به شفاعت تو هم بسیار دل‌بسته و امیدواریم. ما با تو و اهل بیت تو همدلی می‌کنیم. به این امید که این همدلی ما را به همراهی هم بکشد و هم در دنیا و هم در آخرت با شما باشیم. دوست داریم، با چشمی که بر تو گریسته‌ایم، گناه نکنیم. از خانه‌ای که صدای یا حسین از آن بلند شده، صدای حرام بیرون نیاید. دلی را که بی‌محبت توست، به بیگانه از تو نسپاریم.

علاقه و عشق تو را با هیچ عشقی عوض نکنیم و با کودکان قافله عاشورا که در محاصره دشمن و در اضطراب و بی‌قراری و در سفر کوفه و شام بودند، همدردی کنیم. دوست داریم مثل تو، همیشه و همه‌جا و در همه حال، اهل نماز و قرآن و خداجویی و کسب رضای پروردگار باشیم. آخرت را از یاد نبریم، از گناه و منکرات که راه جهنم را برای ما باز می‌کند، دوری کنیم تا لیاقت برخورداری از شفاعت تو را داشته باشیم.

امروزه خداشناسی و دینداری و عزت ما مدیون توست. تو با قیام خود، غیرت و شجاعت و امر به معروف و نهی از منکر را زنده کردی، تو خودت یک معروف مجسم بودی و حاکمیت بیزید و سلطه فاسدان، بارزترین نمونه منکر سیاسی بود. خط تو، خط مبارزه با کفر و ظلم و فساد بود.

هرچند آن روز در کربلا جسم تو بر زمین افتاد و پیکر مطهرت لگدکوب شتم اسبان شد؛ ولی فکر انقلابی و نهضت اصلاحی و حرکت منکرستیز و ستم‌سوز تو زمین و زمان را فراگرفت و امروز، لبنان و فلسطین و غزه مظلوم، از عاشورای تو درس و الهام می‌گیرد. ما نخواهیم گذاشت عاشورا و اربعین تو از شور بیفتد و فراموش شود و هدف خدایی تو بر زمین بماند.

آنان که می‌خواهند تو را از ما بگیرند و ما را با اشک و غزا و نوحه و کربلا بیگانه سازند، بیهوده می‌کوشند. جادوانگی تو را خدا تضمین کرده است.

ما که تو را از یاد نمی‌بریم...

به حق مادرت زهرا (ع) تو هم ما را از یاد مبر!

از عاشورا تا اربعین

استاد جواد محدثی

گوشه‌ای از این اسناد و مدارک است. ما در پاسخ به ندای «هل من ناصر» تو به عرصه‌های خون و شهادت می‌شتافتیم.

درسی که ز عاشورا آموخته‌ایم این بود

قربانی راه دین، فرزند و پدر کردیم

ما هرچه داریم، از کربلا و عاشورا و اربعین و مجالس حسینی است. ما نمک‌پرورده سفره تو هستیم. ای حسین! ما مثل جابر و عطیه، اربعین تو را ارج می‌نهیم و اگر بتوانیم به زیارت تو می‌آییم. عشق به کربلا و زیارت، یک دم از زبان‌مان نمی‌افتد. صبح‌ها وقتی سفره دعا و عزا گشوده می‌شود، دل روحمان گرسنه و تشنه عشق می‌شود، ابتدا چند مشت آب بیداری به‌صورت جان می‌زنیم، تا خواب غفلت را بشکنیم. زیارت‌نامه را که می‌بینیم، چشم‌مان آب می‌افتد. السلام علیک را که می‌شنویم، بوی خوش کربلا به مشام‌مان می‌رسد. بغض عاشورا گلوئی‌مان را می‌گیرد، هوای دل‌مان آبری می‌شود و آسمان دیدگان‌مان بارانی! باران اشک، ما را تا دریای کرامت تو پیش می‌برد.

حسینه دل‌های‌مان مرغ‌های محبت سینه می‌زنند و اشک‌های یتیم در خرابه چشم‌مان بی‌قراری می‌کنند.

سینه‌های ما تکیه‌ای قدیمی است که با کتیبه‌های اشعار محتشم سیه‌پوش است. در آن با کلید یا حسین باز می‌شود و زمین آن با اشک و مژگان چشم، آب و جارو می‌شود. ما دل‌های خود را وقف تو کرده‌ایم. یا حسین! تو خودت این وقف‌نامه را امضا کرده‌ای. برای این ادعا، خیلی سند و شاهد داریم:

اینکه شوق کربلا در دل و شور شهادت در سر داریم، اینکه هیچ روزی بی‌یاد تو بر ما نمی‌گذرد و هیچ مجلس و محفلی بدون سلام بر تو شکل نمی‌گیرد و هیچ امری به معرف و نهی از منکری جز با الهام از قیام تو انجام نمی‌یابد، اینکه تربت تو زینت سجاده‌های ماست، اینکه اشک عزای تو، شست‌وشو دهنده چشم و چهره گنه‌کار ماست، اینکه از روزهای نخست محرم تا اربعین و پایان صفر برای تو عزاداری می‌کنیم، اینکه انقلاب اسلامی ما حسینی بود و در سال‌های دفاع مقدس به عشق تو و کربالت در جبهه‌ها حاضر می‌شدیم و شهید و جانباز می‌دادیم و فدا می‌شدیم،

به یاد کربلا دل‌ها غمین است
دلا خون گریه کن چون اربعین است
میرام شیعه در خون ریشه دارد
نگهبانی ز خط خون چنین است

باز هم اربعین است و تکرار درس‌های عاشورا!... ای عزیز مصطفی، ای پسر فاطمه زهرا، ای شهید کربلا، ای خون خدا! باز هم پرچم عزای تو را در اربعین افراشته‌ایم و در سوگ تو سیه‌پوشیم. این پرچم عزا و لباس مشک، ما را به یاد کربلا و عاشورا می‌اندازد، به یاد حماسه و شهادت، به یاد عدالت و شجاعت، به یاد خدا و رسول (ﷺ)، به یاد مدینه و کوفه و کربلا، به یاد نماز و نیایش و اشک و سجاده و قرآن و جهاد و امر به معروف و نهی از منکر و تولی و تبری.

مکتب عاشورا برای تشنگان حقیقت، سیراب‌کننده جان است و الهام‌بخش ایمان. ای حسین مظلوم!

هنوز هم در جان ما، علقمه عطش جاری است و ما تشنه قرآنیم. دل‌های ما یک حسینیة پرشور است و خانه‌های‌مان تل زنبیبه. در